

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{2}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{2}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{2}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.
a treia-oraă 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popului Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Nimeri singuratici à 5 cr. se vënd la »Tipografia, soc. pe acțiuni

„Politica Românismlui!“

Cetitorii nostri știu, că mai deunăzi apărură un „sensational“ articol în *Nationalzeitung* din Berlin sub titlul „*Chestiunea română și tripla alianță*“. Era „sensational“ pentru-că era o scrisoare dela *București* din „*isvor cu siguranță bine informat*“ („*von zuverlässig unterrichtet*“), cu alte cuvinte era un articol prin care dl *Dimitrie Sturdza* ținea se-și spună un cuvânt.... Acel articol era în doi peri. El amenința, că dacă Ungurii nu vor inaugura „un tratament mai blând“ față de noi, și aceasta înainte de deschiderea camerelor române, dl *Sturdza* va fi nevoit a se retrage, ear' atunci nu se va mai găsi un ministru-president român mai rezervat și mai moderat în chestia națională ca dl *Sturdza*, și astfel (!) earăși „se va deschide drum influenței rusești la Dunărea-de-jos și pe amândouă părțile Carpaților“, ba „România ar pute chiar, dacă s'ar retrage dl *Sturdza*, să opereze într'un viitor războiu, în contra Austro - Ungariei!“....

Că această amenințare nu era serioasă, dar' nici de bună credință, — aceasta o simțeau toți cei-ce înțeleg ceva din politica și în special cei-ce cunosc „politica națională“ a dlui *Sturdza*!....

Guvernul unguresc a răspuns prin *Pester Lloyd*, la această amenințare, tăgăduind existența chiar a unei chestiuni naționale în Ungaria și Transilvania, și declarând, cu cinismul seu cunoscut, că n'are să schimbe absolut nimic în politica sa de naționalități. El își exprima însă încrederea în „aptitudinile politice“ ale dlui *Sturdza* și declară, că așteaptă, ca și „cercurile cele mai competente“ din România, adică șeful guvernului, dl *D. Sturdza*, să adereze pe deplin la „această politică de naționalități“.

Și într'adevăr, dl *Sturdza* a primit răspunsul guvernului unguresc cu mare satisfacțiune și s'a grăbit a publica, tot în *Nationalzeitung*, prin același om al seu de încredere prin care își publicase și atât de „reșoinică“ (!) sa amenințare un articol, care nu este altceva decât o nouă batere în retragere pe toată linia în chestia națională, o umilită cerere de scuze, și în același timp o insinuare, că menținerea d-sale la putere ar fi în avantajul tripletei alianțe, dar' că spre acest sfârșit dlui *Sturdza* ar trebui să i-se acorde decretul de dizolvare al camerelor, ca astfel d-sa „să conducă alegerile!“.....

Aceasta, evident, pentru-ca să scape de gruparea fruntașilor liberali, grupați în jurul dlui *Aurelian*.

Dăm în cele următoare în traducere completă acest al doilea articol din *Nationalzeitung*, pentru-ca d. Dr. *Lucaciu* și prietenii sei să vadă „politica românismlui“, precum a numit părintele *Lucaciu* acea politică din *Nationalzeitung*, în articolul său din *Tribuna Poporului* (nr. 212).

Etă deci cea mai nouă „atitudine“ a dlui *Sturdza* în „politica românismlui“ reprezentată de d-sa în *Nationalzeitung* (nr. 627, dela 9 Noemvrie).

* * *

Despre raporturile românești-ungurești, ne scrie, referitor la articolul publicat de noi *Sâmbătă*, același corespondent din *București*, sub datul de 3 Noemvrie:

»Deși întruniri naționale de proteste se țin zi de zi în toată țeara, dl *Sturdza* este acum totuși sigur de co-virșitoarea majoritate a alegerilor, și nici una din numeroasele grupări, din cari se compune opozițiunea sa parlamentară, nu dorește o dizolvare a camerelor și alegeri nouă. Din contră, tactica lor tinde a face actualului cabinet dificultăți la singuraticile proiecte

de legi, a face nesigură majoritatea partidului guvernamental și prin suspectarea atitudinii sale în chestia națională și a *visitei regale dela Buda-pesta și a consecințelor ei caută să sdruncine pozițiunea lui Sturdza*, sau cel puțin s'o facă atât de dificilă, încât ministrul-președinte să se disguste de aceste intrigi, și să se retragă. Se plănuiește (*cine?*!) N. t.) a pute forma, fără dizolvarea camerelor, un minister liberal-junimist-conservator, care ar avea menirea de-a îndepărta din administrație pe *aderenții lui Sturdza* și de a-i înlocui cu adversari de ai sei, cu cari apoi, peste vre-un an, s'ar pute face alegeri conservatoare. Aceasta socoteală are numai cuscurul, că s'a făcut fără birtaș. *Sturdza*, care își cunoaște adversarii, va cere îndată după deschiderea sesiunii nouă a camerelor, declarațiuni lămurite și fără rezervă nu numai dela grupul parlamentar conservator, ci și dela cel liberal, față de guvern atât în chestiunea națională, cât și în privința întregului program de reforme al guvernului, care reclamă o majoritate guvernamentală sigură pe mai mulți ani, program ce cuprinde toate ramurile administrațiunei, dimpreună cu chestiuni militare și școlare.

Impasibilitatea (Die Gleichmuth), cu care *Sturdza* îngăduiește ațitarea patimilor naționale, îndreptățește la concluzia, că el este în pozițiune a pune o opreliște acestei mișcări, printr'o declarație (!) mai târzie (!). Pe cât se părea până acum, că visita Regelui la Budapesta ar fi însemnat o umilire națională, atât este acum de probabil, că decorarea lui *Jeszenszky* se va dovedi ca altceva (!). Regele Carol a avut în Buda o convorbire de trei (!) ciasuri cu bar. Bánffy. E cu neputință, ca în această convorbire să nu fie fost tratată unica rană deschisă în relațiunea politică a celor două state atât de strîns legate prin interesele lor reciproce. Dacă baronul Bánffy a cerut un ordin românesc pentru acela dintre funcționarii sei, pe care Românii îl atacaseră mai violent, pentru-că în prigonirea lor el se găsea în situația cea mai expusă, — Regele Carol (!) a înțeles aceasta așa, că funcționarilor cari din punctul de vedere unguresc și-au făcut datoria, nu li-se poate face nici o vină (!). De aceea, când manifestațiunile naționale de protestare se îndreptau tot mai aspre împotriva guvernului, și când ambasadorul român în Viena, dl *Emil Ghika*, rugă pe Rege să-l revoace pe el, singurul vinovat, Regele a refuzat să-i primească dimisia și i-a ordonat a se reîntoarce la postul seu la Viena. Din acest punct de vedere va răspunde și *Sturdza* în parlament despre decorarea lui *Jeszenszky*. Până acum două zile nu era perceptibil nici un semn, că Regele Carol ar fi reușit în Budapesta cu ceva în privința înlăturării chestiunei românești. Acum însă Baltes, redactor român din Transilvania, a fost grațiat, căruia i-s'a iertat nu numai restul unei pedepse mai vechi, ci și o pedeapsă nouă, confirmată după visita Regelui la Budapesta, în total unsprezece luni. De oare-ce nu se poate presupune, că Bánffy ar fi propus împăratului *Francisc Iosif* această grafiare fără-ca mult numitul *Jeszenszky*, în calitate sa de dirigent al secțiunei naționalității din ministerul de interne, să nu o fi recomandat, — nenorocita chestie a decorării, a percutat ascuțișul ei, și se poate nutre speranța (!) că visita, ici-colea întune-cată, a Regelui Carol la Budapesta are să se manifeste, mai curând sau mai târziu (!) ca una din faftele sale cele mai însemnate de domnitor. Astfel și de astă-dată opozițiunea abia va fi avut un succes efemer împotriva lui *Sturdza*, fie că ea nici nu va începe lupta în parlament, fie că *Sturdza* va fi însărcinat, de cumva nu este deja (!!) a dizolva camera și a conduce ale-

gerile. Aceasta ar fi un avantaj numai pentru consolidarea tripletei alianțe, prin asigurata alipire a României la ea, ci și pentru țeară, precum și pentru toate acele țări, cari au în ea interese economice și financiare; căci România stă înaintea rezolvirii de mari probleme».

* * *

Din această „*politica a românismlui*“ din *Nationalzeitung*, — combinată și mai ales complicată cu situația dlui *Sturdza* în partidul liberal și cu înțepita sa nevoie de a dizolva camera și de a conduce el alegeri nouă, rezultă lămurit, că:

1. a lansat în articolul dintăiu din *Nationalzeitung* o amenințare spre a se rehabilita în fața alegătorilor sei, în chestia națională, și a se arăta indispensabil pentru tripla alianță.
2. dl *Sturdza* are neapărată nevoie de o dizolvare a camerelor și de a conduce el alegeri nouă spre a înlătura pe toți deputații, cari nu aprobă politica d-sale. De aceea, după-ce a amenințat mai deunăzi, că va trece de partea Rusiei, dacă va căde, să arată astăzi mulțumit, blând și plin de „speranțe“ în chestia națională, mai ales că Baltes a fost grațiat, ceea-ce pentru dl *Sturdza* constituie o concesione foarte semnificativă, așa, că decorarea lui *Jeszenszky* poate fi susținută acum în parlament.
3. dl *Sturdza* ar vră să arunce toate răspunderile, pentru veditul seu eșec în chestiunea națională, asupra M. S. Regelui României.
4. pentru repararea popularității d-sale, dl *Sturdza* este destul de „im-pasibil“ spre a lăsa curs liber celor-ce „ațită patimile naționale“, pentru-că e sigur, că într'un moment dat are să poată pune de nou capăt acestei mișcări. Evident, că acest „conducător al românismlui“ — va fi știind ce zice.

Tocmai de aceea însă e de datoria noastră a lua toate măsurile pentru-ca chestiunea libertății poporului nostru să nu fie pusă în slujba celor-ce cu ajutorul ei ar vol să dizolve camere, și să-și facă alegeri și politică cu deservire nu numai străină, ci contrară cauzei noastre naționale.

N'avem noi Românii din Transilvania să ne mai perdem cumpătul în fața fraselor bombastice de aici, menite a acoperi veleitățile politicianilor de dincolo. A trecut vremea, când cineva putea crede a fi stăpân pe situația națională de aici, când își închipuia, că noi avem să jucăm pe funiile politice ale cuiva din Țeară.

Să înșeală dl *Sturdza* dacă crede, că nu se știe aici rostul unor anumite cuvinte către popor.

Da, am fost întotdeauna și suntem cei mai conștienți susținători ai politicii de acțiune, dar' vrem, ca acțiunile să fie pornite de aici, după o înțelegere serioasă, în unirea perfectă a tuturor elementelor de luptă, dar' și independente, ear' nu după trebuinți electorale din Țeară și în vederea unei „politici a românismlui“, pentru care grafiarea amicului nostru Baltes, ia dimensiuni atât de diplomatice-prăpăstioase.

Dl *Sturdza* binevoiască deci a-și face manevrările d-sale de partid în afara de tărîmul sacru al cauzei poporului nostru. N'are poporul român de aici să scoată castanii din foc pentru situația politică a nici unui politician din Țeară, ori-cât ar căuta unii dintre oamenii noștri a da acestei tendențe epitetul bombastic de „*politica a românismlui*“...

Sibiu, 23 Nov. n.

Impăcăciune maghiaro-română.

Foile maghiare sînt, în sfîrșit, în poziție de a anunța cetitorilor lor, că România se împacă cu Maghiarii, — și spre a dovedi această știre, ele ne spun, că la bailedela St. Lukács (Budapesta) (să nu rîdeți!) au fost anul acesta mai multe persoane din România, ceea-ce ar arăta că antagonismul dintre Români și Maghiari tot nu e atât de neîmpăcat precum spun „agitatorii“ români.

Și *Magyar Hirlop* citează apoi mai mulți Români cari au stat în toamna aceasta la numitele băi.

Vorba e, că dacă ne-am lua după aceste nume pe care le înșiră foaia ungurească tot par'că ar trebui să ne îndoim nițel de aplanarea completă a conflictului dintre Români și Unguri, — pentru-că eată pe cari Români ni-i citează ziarul din chestiune: *Antarchi, Lampart, Lazarovics, Farky, Naipi, Braida, Theodorides, Ivánics, Szaxon*, etc.

Percum vedem, Maghiarii nu sînt de loc dificili când vorba e de a proclama perfectă împăcăciunea dintre ei și Români.

Tot auziam noi, că bailedela St. Lukács ar fi făcătoare de minuni!...

Din Fiume. Ancheta a doua în chestia fumană nu s'a ținut. Nici amicii partidului liberal n'au vrut să participe, de teama — cum spune „*Budapesti Hirlop*“ — să nu-i acuze partidul autonomist, care e domnul situațiunei, cu *trădare de patrie*. Bánffy a doua zi a răspuns cu introducerea prin ordonanță a legii despre judecătoria administrativă și a celorlalte legi în legătură cu aceasta. În Fiume s'au făcut mari demonstrațiuni de stradă. Poliția a arestat peste 20 de demonstrați, cari a doua zi au și fost pedepsiți cu amende și arest. Guvernul a luat întinse măsuri, ca demonstrațiile să nu se mai repețască. Militia e consignată. Agitația poporațiunei crește mereu. Duminică noaptea au fost murdărite cutiile de poștă cari au colorile și insigneile ungurești.

Unele foi maghiare încă sînt adănc conternate de această procedură absolutistică a lui Bánffy peșă.

EMKE.

(Urmare.)

Despărțimintele sau secțiile.

Comitatul Brașovului. Sediul secției e Brașovul, ear' în comitet nu este nici un oficial public. Are un cerc filial în Săcele cu sediul în Cernat. Presidentul centralei e avocatul Dr. Vajna, ear' al filialei Karásonyi Sándor.

Comitatul Ciucului. Sediul este în Serrada Ciucului. Are un cerc filial în Ghurghiu. Despre acest cerc ni-se spune, că s'a ocupat la special cu chestiile culturale și religioase ale Maghiarilor din Bilbor. La propunerea filialei, central a votat 50 fl. și episcopul romano-catolic din Alba-Iulia a întregit suma această la 200 fl. ca remunerație pentru preotul din Borsea, ca să țină odată în săptămână serviciu dumnezeesc în Bilbor. Totodată a făcut pași, ca în Bilbor să se înființeze școala de stat.

Bilborel are 1123 locuitori, dintre cari 937 sînt Români, ear' 186 Maghiari. Și pentru acestia statul va să facă o școală de stat, căci Românii au școala lor!

În comitatele Făgărașului și Treiscaunelor, apoi în *Cheșid Oporneiu* și în cercul Orbo (Treiscaune) sînt asemenea câte o secție. Sediul acestei din urmă este Covasna. Ea s'a întemeiat la inițiativa prim-secretarului Sándor József, care din incidental alegerii sale de deputat a făcut pe seama secției o fundație „culturală“ de 4720 fl.

Comitatul Hunedoarei. Sediul despărțământului este Deva. President e contele Kun Géza, ear' membrii sînt ca de obicei amplioiați publici. Între ei este, ca vicepresident și inspectorul școlar *Réthy Lajos*. În raport să laudă acest despărțământ și e prezentat ca unul din cele mai active.

Activitatea lui s'a manifestat cu deosebire în a înființa cercuri filiale, bibliotecii popora'e și coruri sâtești. A deschis și susținut în

mai multe părți asile de vară pentru copii și în adunările sale a luat hotărîri privitoare la chestii importante de ale reînuiinei.

Din centre s'au dat ajutoare instituțiilor EMKE aflătoare în acest comitat dela înființarea reînuiinei 14.879 fl., ear' în anul trecut s'au dat 1570 fl. Eată cum s'a distribuit această sumă:

Asilelor de copii din Deva, Petroșeni, și Orăștie 650 fl. Convictulul școlai reale din Deva 150 fl. Preoților maghiari din Dobra, Hondol și Pesteșul-inf. 220 fl. Invătătoarelor de lucru manual dela școala de stat din Geoagiul-inf. și dela școalele reformate din Rapolt și Heșdat 250 fl. și pentru 6 asile de vară 300 fl.

Despărțământul a avut intrate 2046 fl. 59 cr. din care a dat ajutoare 2008 fl. 60 cr.

Pe teritoriul acestui comitat românesc, se află, ca o întinsă rețea, 12 cercuri filiale, în *Geoagiul-inf., Băia, Hațeg, Brad, Baia-de-Oriș, Ilia, Scădrimb, Petroșeni, Simeria, Puiu, Orăștie* și Deva.

Afară de aceste se mai află o secție orășenească de sine stătătoare, în orașul Hunedoara.

Comitatul Târnavei-mici. Presidentul despărțământului, cu sediul în *Dicio-S.-Mărtin*, a fost contele Bathlen Gábor. Sub presiunea despotică a lui congregația comitatensă a acestui comitat a votat la 1885 un ajutor de 10.000 fl. pe care l'au plătit Românii de aici în decurs de doi ani, ca dare suplimentară.

Despărțământul a înființat și susține un asil de copii în *Dicio-S.-Mărtin*.

O secție deosebită se află în acest comitat în *Ibafaleu*.

Comitatul Cojocnei. În acest comitat se află 3 cercuri filiale. Unul în *Călatea*, cu sediul în *Huedin*; al doilea se află pe *Almaș* și al treilea în *Teaca*. Cele două din urmă n'au fost activate, cel din *Huedin* a supraveghiat școalele populare ale EMKE-i din *Poieni* (Kis-Sebea) și *Mătereu* (Magyar-Kerek), apoi biblioteca EMKE din *Huedin* și corul din *S.-Oraiul-Călatei*.

Despărțământul orășeneșc din Oluj a făcut demersuri pentru întemeierea unui asil de copii în *Mănăsturul-Clujului*. Șovinistii din Oluj de mult își dau silința a maghiarisa pe Românii din această comună, alipită de Cluj. EMKE voește a ajutara și ea opera de maghiarizare pe cale „culturală“, prin înființarea asilului Raportul numeric al locuitorilor, după datele stat. oficiale, este 1647 Români, 1569 Maghiari. m.

(Va urma).

Din tabăra Sașilor.

Sașii se mișcă; Sașii se pregătesc de acțiune! — Aceasta este vestea din tabăra Sașilor. Ținem, ca să punem în curent pe cetitorii nostri cu mișcarea Sașilor, ca să vadă și moderații nostri, că a mai combata acțiunea între actualele împrejurări înseamnă a fi mai moderat decât Sașii, înseamnă a fi mai circumspect (nu zicem și prudent!) decât *circumspectii* Sași!

Adunarea electorală.

E fapt, că Sașii vor ține, aici la Sibiu o mare adunare generală. Terminul nu e fixat încă, dar' el nu poate fi departe. La această adunare Sașii se vor prezenta una și nedespărțiți, fără deosebire de versi și moderați. Organul din Sibiu a dat primul avis și cel din brașov, al verzilor, a primit cu entusiasm avizul, exclamând: *Sibiul înainte!*

S. D. Tageblatt.

Organul din localitate al Sașilor se ocupă în prim-articol cu declarațiunea comitetului electoral, ce am publicat și noi ieri, și explică mai pe larg cum are să se pornească noua acțiune de protestare în contra maghiarisirii.

Analizând motivele declarațiunei „S. D. T.“ zice următoarele:

»Pentru aceea ne bucurăm, că comitetul electoral din Sibiu a spus cu cuvinte bărbătești toate acestea și prin aceasta a dat dovă, cum poporul nostru una se arată, cum dispar d'ferențele de păreri, când e vorba de chestiuni într'adevăr naționale, când e pusă în joc onoarea națională“.

Alte adunări.

Continuând, cu o vedită aluziune la Maghiari, ziarul săsească zice:

„Ne-am reținut ani de zile, cu toate durerile, care ne-au rădădit, ne-am obținut cu răbdarea și suportarea lor; nu ni-se poate face reproșul, că noi începem cu ușurătate o nouă luptă.

Dar „e nevednică națiunea, care nu jertfește totul pentru onoarea sa”.

Propune apoi să se țină și alte adunări, scriind astfel:

„Și fiindcă acum e vorbă despre această onoare, și apoi și de o altă condiție vitală a unei dezvoltări naționale, e de lipsă, ca cât de curând să părăsesc toate comitetele noastre electorale în acest fel, ca și cel sibiian. Pe lângă aceea e de lipsă, ca să se dea pe tot locul prilej, a ține în înțelegere cu deputații adunări de alegători, ca acestea să declare în chip neîndoios: că ele privesc proiectul de lege care atacă contra naționalității noastre și că îl resping”.

Protest contra „Maghiarilor”.

Ziarul săsească provoacă apoi municipiile săsești să se pronunțe și ele.

„Totul, ce am pățit și suferit secole de-ăndăuri aici — scrie „Tageblatt” — tot ce ultimii timp ne-au procurat ca luptă și necazuri, totul se revine în vechile părți ale țării săsești (Sachsenland) de oarecând și se devine un neîntrecut strigăt de protest în contra acelor, cari acum vor să ne răpească și vechile numiri. Aceasta (maghiarizarea numelor. Trad.) ar fi să se procure aparență, că ghiața maghiarismului a omorât toată viața și că aici n'ar exista decât o Maghiarie. Și fiindcă nu e așa, trebuie să o spunem, și să nu lăsam, ca lumea să fie de nou înșelată”.

Alarme!

După-ce provoacă deputații sași să-și facă datoria „Tageblatt” încheie astfel:

„Astfel noi, cari în acest moment suntem pregătiți să vom fi timbrați agitatori, noi suntem aceia, cari vom să susținem pacea și aceia, cari au făcut legea (proiectul despre maghiarizarea numelor. Trad.) sunt cei-ce aruncă tăciunile în casă.

„Dacă să iese foc, apoi clopotul, care dă alarmul, nu a stins încă focul, dar a admoniat pe oameni, ca să nu lase focul să cucerească teren.

„Declarațiunile noastre au să fie ca sunetul clopotului — poate, că totuși nu vor răsună în pustiu, acolo, unde trebuie să fie drept față cu toți cetățenii, și unde trebuie să fie tare, spre a împiedeca nedreptatea, chiar și atunci, când ea se face Nemaghiarilor — adică la cărmuitorii de azi ai Ungariei”.

Așa încheie „Tageblatt”.

Kronstädter Zeitung.

Organul Sașilor verzi din Brașov primește cu entuziasm avizul din Sibiu și relatează cu bucurie despre o conferență, pe care Dr. Schullerus a ținut-o Sâmbăta trecută aici asupra noului proiect de maghiarizare.

Cu deosebire insistă organul din Brașov, ca declarațiunile din Sibiu să-și dea o unanimă confirmare din partea tuturor, ca să se știe, că „în Ungaria există un popor german, care nu vrea să se jertfească trecutul sau glorioasă viața sau guvernul fără minte”.

Acțiunea rezoluția a Sașilor trebuie să ne învelescă, cu deosebire acum, când ne vom trezi avându-i chiar fără voia lor alături de noi și mișcarea noastră. Trebuie să fie pentru noi un puternic îndemn acest fapt. Noi avem mult mai multe motive de a proceda mai activ și mai energic, decât Sașii.

Ear' armonia, cu care proced Sașii, trebuie să ne fie și nouă de cinosură. În contra dușmanului comun cu toții una să fim!

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 250) se ocupă cu „expunerea lui Goluchowski”, făcută Sâmbăta trecută. O află optimistă și încrezută, făcând un lung șir de constatări cu privire la rolul monarhiei noastre în politica externă. În fond Goluchowski n'a făcut nici o descoperire nouă. A accentuat relațiile prietenești cu Rusia și cu România. Prin lauda ce a adus politicilor României, a nimerit drept în centrul dorințelor maghiare”.

Dreptatea (nr. 246) compară stările din Ungaria și Austria. Dacă acolo e chaos, apoi „liniștea și pacea” de aici încă e numai aparentă.

„Noi Românii suntem încetușăți prin cunoscuta ordinațiune”. În Croația domnește stăruială, apoi în Fiume! Măsurile lui Bánffy față cu acest oraș sunt oleu pe foc, dar totuși „va avea un efect de tot plăcut inimii și sentimentelor patriotice ale unor opinii publice din țară” — zice „Drept”.

În Austria „chaosul” s'a produs, fiindcă vor să introducă un sistem mai just, ca cel „decăzut liberal”. În Ungaria sistemul acesta are să ajungă pe doaga celui vechiu din Austria.

„Dacă așa va fi, — zice „Dr.” de faclie — atunci naționalitățile nemaghiare din Ungaria nu ar avea nici un motiv de neliniștire din cauza „energiei” proceduri a guvernului Bánffy față de orașul Fiume, și de Croația, eară noi Românii n'ar trebui să ne pierdem răbdarea din cauza apăsării politice sub care gemem (?). Gemut-am noi și de altădată și cu mult mai puțină speranță sau prospecte de eliberare erau, ca în acest timp; dar răbdarea nu ni-am pierdut-o, ci din contră: suferințele ne-au oțelit într'atât, încât sub durată lor nu numai că nu perim, ci mult puțin progresăm și ne sporim”.

Adecă totuși mai „moderat” decât moderații Sași!

Presa străină.

The Times publică o relație mai lungă despre impresia produsă la Români de visita Regelui Carol la Pesta și de decorarea lui Jezzenszky, regretând că aceste întâmplări, în loc de a consolida atașarea României la tripla alianță, au să o slăbească.

The Standard publică sub titlul „The Roumanians and Hungary” o notiță telegrafică dela Budapesta, (publicată și în „Kölnische Zeitung”) în care se spune, așa din chiar sâmbăta, că numărul școlilor românești din Ungaria s'a ridicat dela 2781 în anul 1881 la 3289, că Românii posedă cinci școli secundare etc. „În consecință, nu poate fi vorba de maghiarizarea Românilor”, încheie dl Jezzenszky telegrama sa din gazeta englezească.

Dreyfus ori Eszterházy?

În aceste cuvinte putem reasuma senzaționala față nouă, în care a intrat afacerea Dreyfus

Agitație — tot mai alarmantă.

Pe zi ce merge afacerea ia înfățișări tot mai alarmante. Bănueli, acușări și amenințări cu grave revelații se succed prin presă, și opinia publică franceză, totdeauna având o înfuriere mare, de multe-ori decisivă chiar, în asemenea afaceri de senzație, se ocupă și preocupă cu toată pasiunea de mersul afacerii.

Cercetarea contra lui Eszterházy.

La cererea însăși a bănuțului conte Walsin-Eszterházy ministrul de război a ordonat cercetare contra lui, însărcinând cu conducerea pe generalul Pellieux. Acesta a ascultat atât pe acuzat cât și pe acuzator, Mateiu Dreyfus, fratele deportatului la Cayenne. Dar până acum nici Mateiu Dreyfus, nici senatorul Scheurer-Kestner, factorul, după poziția sa, cel mai înalt în campanie pentru salvarea lui Dreyfus, n'au produs dovezi promise.

Complot — misterios.

Walsin-Eszterházy susține, că s'a pornit împotriva-i o adevărată suună de nimicire din partea rudenilor și amicilor lui Dreyfus. Acesta l-au designat pe el vinovat de actul trădării, știindu-l mare cărtăș, ruinat materialmente, și întemeiați pe împrejurări fatals, că scrisoarea i-se asemănă foarte mult cu a lui Dreyfus.

Despre acest complot l'ar fi advertiat pe el o damă misterioasă, care într-o seară, la o întâlnire anume solicitată, i-a predat totodată și un act de mare importanță, care documentează desvîrșit vinovăția ex-căpitănelui Dreyfus.

Actul l'a prezentat ministrului de război și generalului însărcinat cu cercetarea, dar nu l'a publicat, constituind el un important secret de stat.

Bănueli contra lui Eszterházy.

Se dau însă și bănueli întemeiate contra lui Eszterházy. Așa un sergent-major, care încă va fi ascultat, a declarat senatorului Scheurer-Kestner, că la ministrul de război a copiat pentru Eszterházy acte, pe care acesta le-a vândut unei puteri străine. Afară de aceasta mulți ofițeri, foști colegi ai lui Eszterházy, arată îndoielă suspectă asupra nevinovăției acestuia.

Presa parisiiană e împărțită în două tabere: una se arată dispusă a crede vinovat pe Eszterházy, cealaltă, în frunte cu ziarul Intransigent al marelui antisemit Rochefort, consideră întreaga campania o înșenare overiască pentru salvarea lui Dreyfus, adevăratul vinovat. Se susține și părerea, că se poate prea ușor, ca cercetarea să dovedească

dacă nu vinovăția exclusiv a lui Eszterházy, dar cel puțin complicitatea decăzutului conte ungur.

Cel mai mare scandal al secolului.

Advocatul lui Mateiu Dreyfus, deputatul Basile, a spus unui ziarist parisiian: „Nu știu dacă Dreyfus este cu desvîrșire nevinovat. Dar dacă a comis trădare de patrie, la toată întâmplarea a avut complici. Cred, că ne putem aștepta la cel mai mare scandal al secolului”.

Cercetarea continuă.

Agentul Havas anunță, că generalul Pellieux continuă cercetările. Va fi ascultat și un colonel din Tunis, Picard, pe care Eszterházy îl acuză a fi extradat acte militare secrete amicilor lui Dreyfus.

Împăratul german — în discuție.

Cea mai nouă față a afacerii e, că se aduce în discuție și persoana împăratului german.

Se comentează viu în presă declarațiile unui distins ofițer dela curtea germană, că împăratul Wilhelm are sigură știre cine e autorul trădării actelor militare. Și de ar fi convins, că Dreyfus nu-i vinovat, sentimentul său cavaleresc n'ar fi lăsat pe un nevinovat să suferă osânda atât de grea.

Casul prezentă la tot cazul o senzațională gravitate, pentru-că, cinstii judecând, nu-i prea onorific maiestății unui împărat să fie înșuși angajat și încă făcând într-o afacere de trădare, delictul cel mai desonestător, pentru ofițeri ca și pentru cetățenii liberi.

ASTRA.

Astra în Bihor.

Deja se pregătesc Bihoreni pentru primirea „Asociațiunii” în sinul lor. Începutul se face — lucrul firesc — din Beiuș, și se face în cel mai potrivit mod, prin întemeierea despărțimintelor. Eată un act, care ne vestește acest îmbucurător fapt:

Stimate domnule!

Cea mai de frunte, cea mai importantă societate română culturală, „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român” ne-a învrednicit cu acea distincție, că aici între noi își va ține proxima sa adunare generală.

Cu toții știm, că în această Asociațiune organizată mai înainte numai pentru Ardeal și întinută chiar în luna aceasta cu 25 ani mai înainte, împărțită în cercuri — despărțiminte — cu căta silință s'a născut poporul român spre scopul destinat: a înainta cultura sa, înființând și ajutând școli și internate, descoperind și agonisind prin felurite mijloace darurile științei, artei și industriei, adunând cu diligență albișii mișcării deșteptătoare pe altarul culturai, de unde să se poată împărți toată suflarea românească. — Această Asociațiune își întinde acum brațele sale către toți Românii din patrie. — Vedem cu toții, că această Asociațiune pretindea lumina vară în urma ei. La această lumină din fiecare inimă română să iese, apoi cu puterie unite ale armoniei să lungească, să răspândească, să nutrească, și mândru să înalță spiritul obștesc al culturai naționale. Acest spirit vine și să așeze într-o noi cu Asociațiunea. Care inimă română n'ar dori să ridice altar acestui spirit, să constituiească despărțiminte în apropierea sa, să fie părtaș după puterea sa și la acest altar să bineventeze Asociațiunea!

O mareăță sărbătoare va fi această pentru noi, de care vrednic trebuie să ne arătăm; — fiecare și cu toții cele mai potrivite modalități să le chibzuim, să ne consultăm asupra primirei Asociațiunii, la care consultări și respective adunare constituantă sunteți rugați și st. d-voastră să vă prezentați și să îndemnați la participare cu toată puterea cuvântului și pe frunțașii comunei, — în 25 (Joi) Nov., la 4 ore d. a., în sala școlii gr. ort. din loc.

Obiectele de portretare:

1. Consultare asupra primirei Asociațiunii.
2. Constituirea despărțimintului.
3. Eventuale propuneri.

Dat din ședința confidențială a inteligenței române din loc, ținută la 31 Oct. 1897.

Ioan Butean,

president ad hoc.

Nicolan Fabian,

notar ad hoc.

Aforisme politice

— Una la zi —

Ce e favorul unui popor aiurător, a cărui mișcări premereg totdeauna reflecșiunile sale.

Wieland.

CRONICĂ

Sibiu, 23 Nov. n. 1897.

Onomastica episcopului Pavel. Ni-se scrie, că în presearea sfintului Michail s'a aranjat o frumoasă festivitate la școala română de fete din Beiuș. După un ales și românesc cuvânt de deschidere, rostit de d-șoara prof. Angela Butean, a urmat executarea programului festiv, constând în cântări și declamațiuni al elevelor institutului, cari au dovedit multă pricepere și îmbucurătoare succese. Regretabil e singurul fapt, că programul a conținut și puncte ungurești, cari n'ar fi avut la nici un cas loc, la o festivitate românească, dată în cinstea unui episcop român. De neîteles e și faptul, că la frumoasa poezie „La icoană” de Al. Vlahuță s'au făcut unele schimbări în text și s'a schimbat titlul în „O rugăciune”. De ce volnicia aceasta literară?!

La gimnasiul român nu s'a putut executa programul sărbătorii proiectate, de vreme-ce a intervenit tristul cas, că în noaptea din 20 l. c. n. a răposat iubita soție a dlui director Ioan Butean. Astfel sărbătoria s'a restris la o scurtă vorbire festivă a dlui prof. Stefanica.

Dela gimnasiul român din Brașov. Consistorul archiepiscopian al bisericii noastre gr.-or. a întărit că directorul defunct al gimnasiului român din Brașov pe dl Virgil Onișiu, care timp de trei ani a condus școlile medii române de acolo ca director provisor.

Sf. Sinod al României a rezolvat zilele acestea o chestie religioasă de importanță deosebită. Casul e următorul:

Un domn din Ploiești, Tanoviceanu, s'a înscut acum câțiva timp pentru a patra-ora. Conform canoanelor, dl Tanoviceanu n'a putut să facă de astădată decât căsătoria civilă, care religioasă neputând să aibă loc, decât de trei ori în viața unui creștin ortodox. Cu toate acestea, noul căsătorit a voit să facă, apelând la autoritatea superioară ecleziastică, și în consecință a dat o petiție sinodului, cerând autorizația de a se cununa la biserică pentru a patra-ora. Comisia de petițiuni cu unanimitate de voturi, a respins cererea dlui Tanoviceanu. Dar afacerea a venit și înaintea sfântului sinod. Discuțiunea a fost foarte vie. În cele din urmă, autorizația de a se da voe dlui Tanoviceanu să se săvârșască a patra căsătorie religioasă, a fost pusă la vot. Rezultatul a fost: șapte din membrii sinodului pentru și cinci contra.

Incendii dela Londra a fost, pe cum se anunță, atât de grozav, cum dela 1664 nu s'a mai pomenit în marea capitală. Se susține, că ansă la foc a dat o explozie la fabrica de hârtie Oppenheimer.

Apocope 300 pravali și peste 100 case au fost mistuite de flăcări. Între edificiile arse e și biserica St. Gilles, unde se aflau depuse osîmintele marelui poet Milton.

Întreg departamentul City ar fi ars, dacă un căpitan de pompieri n'ar fi avut norocoasă idee de-a dărma opt case, de care focul se apropia amenințător. În mai puțin de un cîș casele au fost dărimate și astfel focul nu s'a mai putut întinde. Mii de oameni au lucrat la prăbușirea caselor. Victimele omenești sunt foarte numeroase. La poliția orașului mereu vin nefericiți, întrebând de rudenii și amici, cari nu s'au mai văzut din ziua incendiului. Mulți din cei reclamați vor fi fost călcați în picioare de enorma mulțime desperată ori mistuiți de flăcări.

Turburări sângeroase la Graz.

Cu prilejul unei adunări antisemite ținute Duminică la Graz, socialiștii au provocat violente turburări. A intervenit poliția, dar nereușind a risipi pe zurbagii, i-a sosit întru ajutor milizia. O bătaie sângeroasă a urmat între soldați și muncitori. Cinci dintre aceștia au fost răniți, unul omorât. Zece turburători au fost arestați.

Siguranța personală între Unguri.

Un caracteristic cas de „siguranță personală” s'a dat zilele trecute la Budapesta. Un turist englez, care se afla în Pesta de câțiva timp, fiind într-o seară cu chef și ducându-se la „Cafeneaua Elisabeta”, a scăpat de la o cafeneală, al cărui afaceri nu mergeau bine, a atras pe Englez într-o cameră separată și tăbărând cu chelnerii asupra lui, l'a jefuit de tot ce avea la dînsul. Englezul deși beat s'a plâns îndată la poliție. Stăpânul cafenelei și chelnerii au fost arestați. Cafeneaua s'a închis.

Feminismul în Germania.

Deunăzi două fete germane repartă ca toreadore cel mai mare succes în lupte cu țarii pe arenele din Madrid. Sevilla și San-Sebastian. Chiar în țara lor fetele germane fac o mare concurență sexului țării și, după o statistică oficială publicată de cînd la Berlin, în Germania chestiunea feminismului a făcut parte cele mai mari progrese, mai cu seamă de 5—6 ani încoace. Nici carierele cele mai puțin poetice nu le dau în lături. Nemțoaica, robustă și rezistentă la oboseli, nu se gădește mult când ține alege o meserie. Astfel, în atelierile din imperiul german se află 35 de lucrătoare la ferării, 19 la căldărării, 7 mecanice, și 147 lucrătoare la turnătorii. Afară de acestea mai sînt 379 de femei, care se

ocupă cu tîmplăria și 309 cu zidăria. În fine statistica mai relevăză numele a trei măturoare de coșuri.

Decapitați de tren. O groaznică și extraordinară nenorocire s'a petrecut deunăzi pe linia ferată de lângă Versailles (Francia). Doi recruți își scosă capul pe fereastra vagonului și se uitau pe câmp. În acel moment trecu iute ca fulgerul un alt tren din sens opus. Un răcnet de zeci de glasuri isbucii din vagonul recruților. Cei doi nenorociți fuseseră decapitați de trenul care trecuse; corpurile lor, din cari țîșneau șiroaie de sânge, căzuseră în vagon, ear' capetele lor alături de șine.

Expoziție feminină. La Berlin va avea loc, dela 1 până la 8 Decembrie, o expoziție istorică relativă la toaleta femeilor și la îngrijirea ce trebuie să se dea copiilor; în fiecare seară, cât ține expoziția, se vor ține conferențe, vor fi sărbări pentru copii și concerte.

Știri mărunte. În Satul-lung (lângă Brașov) băntuie difteritul; până acum 60 casuri, dintre care 30 mortale.

Orașul Melbourne a fost pustiit Duminică de un incendiu grozav; o stradă întreagă a ars; pagubele vre-o 10 milioane florini.

La Veszprém a ars alaltăieri asilul săracilor; victime omenești nu-s; paguba foarte mare.

La Budapesta un funcționar al poștei centrale, Herzog Miksa a defraudat 6000 fl. și a dispărut.

Expediția pentru căutarea lui Andrei s'a întors dela Spitzberg la Tromsø fără nici un rezultat.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Petrecerea pompierilor din Blaj.

— 21 Nov. n.

Aseară am avut o petrecere burgheză. Așa numita (dar' neexistenta) elită a societății blăjene s'a ținut departe de petrecerea aceasta a pompierilor voluntari, poate chiar pentru-că cei mai mulți pompieri sînt mîestri și ca atari ar trebui să fie încurajați. Chestie de gust, a cărei noimă însă cu greu o poți afla.

Săia cea mare a „Universului” a fost plină de public, dornic să vadă ce pot sececa oameni a căror ocupație principală nu 'li-i cartea. Progresul dovedit a fost peste așteptare bun.

Programa serei a fost următoarea:
a) Concert: 1. Marșul Pompierilor, executat de orchestra pompierilor. 2. Supée vals, exec. de orchestra pompierilor. 3. Weiss du Muateri was, duett. 5. Armida polca mazur, exec. de orch. pomp. 5. „Știi tu”, duett. 6. Călușerul, exec. de orch. pomp. 7. Marșul lui Mihail, exec. de orch. pomp.

b) Teatru: „Drumul de fer”, comedie într'un act de V. Alexandri. Persoanele: Mama Bălașa, japănească bătrână; Conuconul Matachi Nalbă, proprietar, dl St. Dragoș; Adela, fiica lui Nalbă, d-șoara A. Gruța; Radu, inginer topograf, dl A. Gruța; Cocoana Caliopei, văduvă, d-na R. Trața; Kir Manole, ardeșag, dl G. Rozor; Manolachi, fiul său, dl D. Iolozan, Ioana, fată în casă, d-șoara A. Iolozan Sava, tîmăr țigan, dl C. Gruța. După teatru joc.

Dintre punctele concertului „Călușerul” a trebuit să fie bisat.

Ear' jocul dlui „Aurel Maniu” ca mama Bălașa a fost excelent. D-sa a știut așa de bine interpreta și juca pe japănească bătrână, a făcut o mimică așa de succasă, — în-ăt a fost viu aplaudat. Bine a jucat și dl Aug. Gruța, un tîmăr tipograf, asemenea s'au achitat și ceilalți diletați de rolurile lor.

După teatru a urmat jocul, care a decurs cu multă veselie.

ECONOMIE.

„Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului”.

Raportul comitetului pe anul 1896.

(Urmare).

Tovărășii agricole.

Înainte de a trece la activitatea tovarășilor agricole, înființate prin concursul nostru, punem în vedere, că comitetul D-Voastră a atras de timpuriu atențiunea celor chemați asupra ajutorului de fl. 600, ce comisia economică comitatensă avea să-l distribue în 1896 între tovarășii agricole cu scop de a procura mașini și unelte economice.

Tovărășii noastre agricole în 1896 s'au sporit cu una, înființată, precum s'a amintit mai sus, în harnica comună Mohu.

Pentru redacție și editură responsabil: **Petru Simtion.**
 Proprietar: Pentru „**Tipografia**”, societate pe
 acțiuni: **V. H. Dressnandt.**

ANUNȚ!

Ne luăm voe a aduce la cunoștința mult onoratului public, că ne ocupăm în Sibiu și respective pe teritoriul acestuia cu

transportul de pachete și mutarea de locuințe

și exerciăm aceasta în mod profesional

fiind concesionați de autorități.

Primim tot felul de transporturi de pachete și mutări.

Trăsurile noastre proprii, întocmite spre acest scop, cu apartenențele corespund cerințelor astfel, că suntem în poziție a asigura un serviciu într-adevăr repede și sigur.

Comisiuni se primesc la agentura Samuel Marshall, Piața-mică nr. 24, dela 7 ore dimineața până la 6 ore seara.

Rugându-vă de favorabila bunăvoință și de prețioasele comande ale mult onoratului public

semnez cu distincție stimă

Géza Klein & Comp.,
Sibiu, Neustift nr. 11.

[2362] 2—3

Doriți se cetiți

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați”

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză”.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după clișeeuri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel”.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografie”, soc. pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăci nr. 15.

Nr. 22307—1897.

[2409] 1—1

Publicațiune.

Pentru asigurarea reparaturii podului nr. 1 sfător pe drumul municipal Cornățel—Săcădate—Brad peste Hirtibagiu, se va ține în 3 Decembrie 1897, la 10 ore a. m., în sala de consultare din palatul comitatens o pertractare cu oferte închise.

Doritorii de a întreprinde această lucrare sunt provocați să-și substearnă ofertele referitoare la întreprinderea efectuării acestei lucrări până la orele 9 a. m. a zilei fixate la vicecomitele comitatului. Oferte întrate mai târziu nu se vor considera.

Ofertele trebuie să fie închise, sigilate și provăzute cu vadiul de 50%, computeate după suma preliminară cu 1631 fl. 23 cr. v. a.

Operatul tehnic și condițiuni referitoare la lucrarea din chestiune se pot vedea la oficiul de construire reg. ung. din Sibiu în orele de oficiu.

Sibiu, în 20 Noembrie 1897.

Pentru vicecomite:

Tobias,
protonotar.

Sz. 2673/1897.

[2387] 3—3

Árverési hirdetmény.

Brád község előljárósága részeről köz-hírré tétetik, miszerint Brád község által ujonnan épített bérház földszintű 4 üzleti helyisége külön-külön raktárhelyiséggel ellátva egyenkint, vagy összesen a képviselő testület határozata folytán, f. év december hó 12-én d. e. 10 órakor a község házában tartandó nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog.

Kiküldési árak az I. számú helyiségre 600 frt, II. számú helyiségre 400 frt, (harmadik) III. számú helyiségre 500 frt és a IV. számú helyiségre 600 frt.

Az árverési feltételek a község házában hivatalos órák alatt bármikor betekinhetők.

Előjáróság:

Brádon, 1897. november hó 16-án.

Krasznay Béla,
bíró.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barceanu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barceanu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

În atențiunea cumpărătorilor de cărți.

Mulți dintre onorații noștri cînturari ne cer ca să le trimitem câte o carte, ori două, cu rambursă (Postnachnahme — utánvét). În interesul bine priceput al publicului ne luăm voe a face atenți la marile spese împreunate cu acest fel de comande. O carte cumpărată pe această cale costă totdeauna cu 25—30 cr. mai mult, decât dacă se trimite prețul cărții înainte printr-o assignație postală.

Rugăm deci pe toți cei-ce fac comande de cărți, al căror preț îl pot ușor afla, ca în propriul lor interes să trimeată banii înainte și să nu întrebuinteze felul de comandă cu ramburse, așa de păgubitor pentru public.

La comande, pe lângă prețul cărții se se adaugă și porto postal pentru trimiterea sub bandă, ear' dacă vor să fie și mai siguri, și taxa de recomandare, care este totdeauna 10 cr.

Librăria „Tipografie”,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuța,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire”, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50

„Dan”, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75

„Dan”, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.

„Din goana vieții”, ediția III. (1895) fl. 1.75.

„Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.

„Icoane sterse”, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.

„Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

„Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîltoare”, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare:

„Călimdarul Poporului”

pe 1898.

Anul XIII.

Cel mai lătit și cel mai ieftin călimdar românesc.

Raportul despre „mișcarea literară la noi” al comitetului „Asociațiunii” a numit

„Călimdarul Poporului”

„excellent”.

Anul trecut a apărut în 5000 exemplare și prin Ianuarie 1897 nu se mai găsea nici un exemplar. Mulți, cari au comandat târziu acest călimdar nu l-au mai putut ave.

Grăbiți deci! — grăbiți a vă cumpăra din vreme

„Călimdarul Poporului” pe anul 1898.

Costă numai 20 cr.

deși e tot așa de excelent, ba încă mai îngrijit și mai frumos, decât până acum.

În estan „Călimdarul Poporului” are un conținut literar mult mai bogat ca în anul trecut — și pe lângă aceea — șese ilustrațiuni.

Grăbiți a vi-l procura. Mai ușor e a adauge prețul la renoirea abonamentului. Cu posta trimisă costă cu 5 cr. mai mult.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.